

ו	ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות	בגדי יפיה	ואת עדי	תפארתה	ותקח עמה	ב' נערותיה ותשם יד
א	ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות		את עדי	תפארתה	ותקח עמה	שני נערותיה ותשם יד
ד	ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר	בגדי יפיה	ואת עדי	תפארתה	ותקח עמה	את שתי נערותיה ותשם יד
נ	ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות	את	בגדי יופיה	ואת עדי	תפארתה	ותקח עמה את שתי נערותיה ותשם יד
ה	ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות	ואת	בגדי יופיה	ואת עדי	תפארתה	ותקח עמה שתי נערותיה ותשם יד

ו	ימינה על הנערה האחת ותסמוך	עליה כחוק	המלכות	והנערה השנית	הולכת אחרי גברתה	וסומכת עדיה לבל יגע
א	ימינה על הנערה האחת ותסמוך	עליה כחוק	המלכות	והנערה השנית	הולכת אחרי גברתה	וסומכת עדיה לבלתי נוגע
ד	ימינה על הנערה האחת ותסמוך	עליה כחוק	המלכות	והנערה השנית	הולכת אחרי גברתה	וסומכת עדיה לבלתי נגוע
נ	ימינה על הנערה הזאת	ויתסמוך	עליה כחוק	המלכות	והנערה השנית	הולכת אחרי גבירתה וסומכת עדיה לבלתי נגוע
ה	ימינה על הנערה הזאת		עליה כחוק	המלכות	והנערה השנית	הולכת אחרי גבירתה וסומכת עדיה לבלתי נגוע

ו	הזהב ארצה	ותצהיל פניה ותכס	הדאגה	אשר בלבה	ותבא בחצר הפנימית	נכח המלך ותעמד
א	הזהב ארצה אשר	עליה ותצהיל פניה ותכס	את הדאגה	הדאגה	אשר בלבה ותבא בחצר הפנימית	נכח המלך ותעמד
ד	הזהב ארצה אשר	עליה ותצהיל פניה ותכס	הדאגה	אשר בלבה ותבא בחצר הפנימית	נכח המלך ותעמד	
נ	הזהב ארצה אשר? עליה ותצהיל פניה ותכס	את הדאגה	את הדאגה	אשר בלבה ותבא בחצר הפנימית	נכח המלך ותעמוד	
ה	הזהב ארצה אשר	עליה ותצהיל פניה ותכס	את הדאגה	אשר בנפשה ותבא בחצר הפנימית	נכח המלך	

ו	לפניו והמלך יושב על כסא מלכותו	בלבוש מלכות	וישא עיניו וירא את אסתר עומדת מול פניו
א	לפניו והמלך יושב על כסא מלכותו	בלבוש זהב	ואבן יקרה וישא עיניו וירא את אסתר עומדת למול פניו
ד	לפניו והמלך יושב על כסא מלכותו	בלבוש זהב	ואבן יקרה וישא עיניו וירא את אסתר עומדת למול פניו
נ	לפניו והמלך יושב על כסא מלכותו	בלבוש זהב	ואבן יקרה וישא עיניו וירא את אסתר עומדת למול פניו
ה	לפניו והמלך יושב על כסא	ועטרת זהב	בראשו וישא עיניו וירא את אסתר עומדת מול פניו

ו	ותבער בו חמתו מאד על אשר הפרה תורתו	לבא	לפניו בלא קריאה ותשא אסתר	את עיניה ותרא	והנה
א	ותבער בו חמתו מאד על אשר הפרה תורתו	ותבא	לפניו בלא קריאה ותשא אסתר	את עיניה ותרא את פני המלך והנה	
ד	ותבער בו חמתו מאד על אשר הפרה תורתו	ותבא	לפניו בלא קריאה ותשא אסתר	את עיניה ותרא את פני המלך והנה	
נ	ותבער בו חמתו מאד על אשר הפרה תורתו	ותבוא	לפניו בלא קריאה ותשא אסתר	את עיניה ותרא את פני המלך והנה	
ה	ותבער בו חמתו	על אשר הסירה דתן	ותבא	לפניו בלא קריאה ותשא אסתר	את עיניה ותרא את פני המלך והנה

ו	עיני המלך כאש בוערת מרוב חמיה	ותכר המלכה	את קצף המלך	ותבהל מאד	ותפג רוחה ותשם ראשה
א	עיניו כאש בוערות מרוב החמה	אשר בלבו ותרא המלכה	את כעס המלכה	ותתבהל מאד	ותפג רוחה ותשם ראשה
ד	עיניו כאש בוערות מרוב החמה	אשר בלבו ותכר המלכה	את קצף המלך	ותתבהל מאד	ותפג רוחה ותשם ראשה
נ	עיניו כאש בוערת מרוב החמה	אשר בלבו ותכר המלכה	את קצף המלך	ותתבהל מאד	ותפג רוחה ותשם ראשה
ה	עיניו כאש בוערת מרוב החמה	אשר לו ותכיר האשה	את קצף המלך	וביהלה אחזקתה	ותפג רוחה ותשם ראשה

ו	על הנערה הסומכת ימינה וירא אלדינו	ויחמול על עמו	ויפן לצער היתומה	אשר בטחה בו	ויתן לה חן לפני
א	על הנערה הסומכת ימינה וירא אלדינו	ויחמול על עמו	ויפן לצער היתומה	אשר בטחה בו	ויתן לה חן לפני
ד	על הנערה הסומכת ימינה וירא אלדינו	ויחמול על עמו	ויפן לצער היתומה	אשר בטחה בו	ויתן לה חן לפני
נ	על הנערה הסומכת ימינה וירא אלדינו	ויחמול על עמו	ויפן לצער היתומה	אשר בטחה בו	ויתן לה חן לפני
ה	על הנערה הסומכת ימינה וירא אלדינו	ויחמול על עמו	ויפן לצער היתומה	אשר בטחה בו	ויתן לה חן וחסד לפני

ו	המלך ויוסף יופי על יפיה והדר על הדרה	ויקם המלך	בבהלה	מכסאו וירץ אל אסתר	ויחבקה וינשקה	וישלך זרועו
א	המלך ויוסף יפי על יופיה והדר על הדרה	ויקם המלך	בבהלה	מכסאו וירא את אסתר	ויחבקה וינשקה	וישלך זרועו
ד	המלך ויוסף יפי על יפיה והדר על הדרה	ויקם המלך	בבהלה	מכסאו וירץ אל אסתר	ויחבקה וינשקה	וישלך זרועו
נ	המלך ויוסף יופי על יופיה והדר על הדרה	ויקם המלך	בבהלה	מכסאו וירץ אל אסתר	ויחבקה וינשקה	וישלך זרועו
ה	המלך ויוסף יופי על יופיה	ויקם המלך	בבהלה	מכסאו וירץ אל אסתר	ויחבקה וינשקה	וישלך זרועו

ו על צוארה ויאמר לה המלך אסתר המלכה למה תפזדי כי הדת הזאת אשר סדרנו אינה מוטלת עליך באשר רעיתי
א על צוארה ויאמר לה המלך אסתר המלכה למה תפזדי כי הדת הזאת אשר סדרנו איננה מוטלת עליך באשר את רעיתי
ד על צוארה ויאמר לה המלך אסתר המלכה למה תפזדי כי הדת הזאת אשר סדרנו איננה מוטלת עליך באשר את רעיתי
נ על צוארה ויאמר לה המלך אסתר המלכה למה תפזדי כי הדת הזאת אשר עשינו אינו מושל בך כי את רעייתי
ה על זרועה ויאמ' לאסתר

ו וחברתי ויאמר לה מדוע נצטערת כאשר ראיתיך ותאמר אסתר אדוני המלך כאשר ראיתיך נבהלה נפשי
א ברתי ויאמר לה מדוע כאשר ראיתיך לא תדברי אלי ותאמר אסתר אדני המלך כאשר ראיתיך נבהלה נפשי
ד וחברתי ויאמר לה מדוע כאשר ראיתיך לא תדברי אלי ותאמר אסתר אדני המלך כאשר ראיתיך נבהלה נפשי
נ וחברתי ויאמר לה מדוע כאשר ראיתיך לא תדברי אלי ותאמר אסתר אדוני המלך כאשר ראיתיך נבהלה נפשי
ה וחברתי ויאמ' לה מדוע כאשר נבהלה נפשי

ו לפני כבודך

א מפני כבודך

ד מפני כבודך

נ מפני כבודך

ה בעבור כבודך

ו ויאמר לה המלך מה שאלתך וינתן לך ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבא המלך
 א ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה מה לך אסתר ומה בקשתך וגו' ותאמר אם על המלך טוב יבא המלך
 ד ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך וגו' ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבא המלך
 נ ויאמר לה המלך מה שאלתך וגו' ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבא המלך
 ה ויאמר לה המלך מה שאילתך ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך

ו והמן ויאמר המלך וכו' מהרו את המן
 א וגו' ויאמר המלך וכו' מהרו את המן וגו'
 ד וגו' ויאמר המלך מהרו את המן וגו'
 נ והמן וגו' ויאמר המלך וכו' מהרו את המן וגו'
 ה והמן היום ויאמר המלך וכו' מהרו את המן וגו'

ו והוא שמח וטוב לב וגו' וראות המן את מרדכי
 א והוא שמח וטוב לב וגו' וראות המן את מרדכי
 ד והוא שמח וטוב לב וגו' וראות המן את מרדכי
 נ והוא שמח וטוב לב וגו' וראות המן את מרדכי
 ה והוא שמח וטוב לב כיון וראתה המן מרדכי לא קם ולא זע ממנו נתמלא חימה עליו ויתאפק המן

ו ויאמר ויאמר המן וכו' מהרו את המן וגו'
 א ויאמר המן וכו' מהרו את המן וגו'
 ד ויאמר המן וכו' מהרו את המן וגו'
 נ [תוספת ארוכה בכ"י נ"י: לעולם אין ישראל נתוני' בצרה יותר מג' ימים מופיע בט ב 4]
 ה ויאמר המן וכו' מהרו את המן וגו'

ו את אהביו ואת זרש אשתו ובכלם לא היו יודעים לתת עצה כזרש אשתו שהיו
 א ובכלם לא היו יודעים לתת עצה כזרש אשתו שהיו
 ד ובכלם לא היו יודעים לתת עצה כזרש אשתו שהיו
 נ ובכלם לא היו יודעים לתת עצה כזרש אשתו שהיו
 ה את אהביו ואת זרש אשתו ויספר להם המן את כבוד עשרו ובכולם לא היו יודעין לתת עיצה נכונה כזרש אשתו שהיו

ו לו וס"ה בעלי עצה כמנין ימות החמה
 א לו שלש מאות וששים וחמשה בעלי עצה כמנין ימות החמה
 ד לו שלש מאות וששים וחמשה בעלי עצה כמנין ימות החמה
 נ א"ר יהושע בן לוי שלש מאות וששים וחמשה בעלי עצה היו לו להמן הרשע ובכולן לא היו
 ה לו שלש מאות וששים וחמש בעלי עיצה כנגד ימות החמה

ו ותאמר לו זרש אשתו אמרה לו זרש אשתו אדם זה שאתה שואל עליו אם מזרע היהודים לא תוכל לו
 א אמרה לו אשתו אדם זה שאתה שואל עליו אם מזרע היהודים הוא לא תוכל לו
 ד אמרה לו אשתו אדם זה שאתה שואל עליו אם מזרע היהודים הוא לא תוכל לו
 נ יודעין לתת לו עצה כזרש אשתו אמרה לו אשתו אדם זה שאתה שואל עליו אם מזרע היהודים הוא לא תוכל לו
 ה אמרה לו אשתו אדם זה שאתה שואל עליו אם מזרע היהודים הוא לא תוכל לו

ו אם לא תבא בזכמה ומה שלא ניסה אחד מבני אומתינו שאם תפילהו לכבשן האש כבר הוצלו חנניה מישאל
 א אם לא תבא בזכמה מה שלא ניסה אחד מבני אומתו שאם תפילהו לכבשן האש כבר הוצלו חנניה מישאל
 ד אם לא תבא עליו בזכמה מה שלא ניסה אחד מבני אומתו שאם תפילהו לכבשן האש כבר הוצלו חנניה מישאל
 נ אם לא תבוא בזכמה מה שלא נוסה אחד מבני אומתו שאם תפילהו לכבשן האש כבר הוצלו חנניה מישאל
 ה אם לא תבא עליו בזכמה כי זה מנוסה על ידי אחרים שאם תפילהו לכבשן האש הרי כבר הוצלו חנניה מישאל

ו ועזריה ואם לגוב אריות כבר עלה דניאל מתוכו ואם תאסרהו בבית הייסורין כבר יצא יוסף מתוכו ואם
א ועזריא מתוכו ואם תאסרהו בבית האסורים כבר יצא יוסף מתוכו ואם
ד וחביריו ואם לגוב אריות כבר עלה דניאל מתוכו ואם תאבדהו בבית האסורים כבר יצא יוסף מתוכו ואם
נ ועזריה מתוכו ואם מגוב אריות כבר עלה דניאל מתוכו ואם תאסרהו בבית האסורים כבר יצא יוסף מתוכו ואם
ה ועזריה מתוכו ואם לגוב אריות כבר עלה דניאל מתוכו ואם תאסרהו בבית האסורים כבר יצא יוסף מתוכו ואם

ו במולי תסיק תחתיו כבר נעתר מנשה ונעתר לו ונפק מיניה
א במולי תסיק תחתיו כבר התחנן מנשה ונעתר לו הב"ה ונפק מיניה
ד במולי תסיק תחתיו כבר התחנן מנשה ונעתר לו הקב"ה ונפק מיניה
נ במולי תסיק תחתיו כבר התחנן מנשה ונעתר לו ונפק מינה
ה במילי תסיק תחתיו כבר התחנן לה' ועלה דניאל מתוכו ואם תאסרהו בבית האסורים יצא מנשה

ו ואם במדברא תגלוניה כבר פרו אבותינו וכמה נסיונות נסו במדבר ובכולן עמדו
א ואם במדברא תגלוניה כבר פרו ורבו אבותיו וכמה נסיונות נתנסו ובכלן עמדו
ד ואם במדברא תגלוניה כבר פרו ורבו אבותיו וכמה נסיונות נתנסו ובכלן עמדו
נ ואם במדברא תגלוניה כבר פרו ורבו אבותיו וכמה נסיונות נתנסו במדבר ובכולן עמדו
ה ונעתר לה' ונפרץ מיני ואם במדברא כבר פרו ורבו אבותם בו וכמה נסיונות נתנסו שם ובכולם עמדו

ו ונוצלו ואם עיניו תעורר הרי שמשון דקטל כמה פלשתאי כד עויר אלא צלוב יתיה על צליבא
א ונוצלו ואם עיניו תעורר הרי שמשון דקטל כמה וכמה נפשתא מפלשתאי כד עויר אלא צלוב יתיה על צליבא
ד ונוצלו ואם עיניו תעורר הרי שמשון דקטל כמה וכמה נפשתא מפלשתאי כד עויר אלא צלוב יתיה על צליבא
נ ונוצלו ואם עיניו תעורר הרי שמשון שקטל כמה וכמה נפשתא מפלשתאי כד עויר אלא יצלוב יתיה על צליבא
ה ונוצלו ואם עינהו תעורר הרי שמשון הרג כמה וכמה נפשתא פלישתאי כדעורר אלא צלוב אותו על צליבא

ו דלא אשכחן חד מן עמוי דאשתזב מיניה מיד וייטב הדבר בעיני המן
א דלא אשכחין חד מן עמיה דאישתזיב מיניה מיד וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ
ד דלא אשכחין חד מן עמוי דאישתזיב מניה מיד וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ
נ דלא אשכחין חד מן עמוי דאשתזיב מיניה מיד וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ
ה דלא אשכחין חד מן בני עמיה דאישתזיב מיניה וייטב הדבר בעוני המן ויעש העץ

ו מאי זה עצים היה אותה העץ אמרו חכמים בשעה שבא להכינו קרא הב"ה לכל עצי בראשית מי יתן עצמו
א מאי זה עצים היה אותו העץ אמרו חכמים בשעה שבא להכינו קרא הקב"ה לכל עצי בראשי' מי יתן עצמו
ד מאי זה עצים היה אותו העץ אמרו חכמים בשעה שבא להכינו קרא הקב"ה לכל עצי בראשי' מי יתן עצמו
נ ואמרו חכמים בשעה שבא להכינו קרא הב"ה לכל עצי בראשית ואמ' מי יתן עצמו
ה מאי זה עצים היה אותו העץ אמרו חכמי' בשעה שבא להריע קרא הקב"ה לכל עצי בראשית ואמ' להן מי יתן נפשו

ו ויתלה זה רשע עליו תאנה אמ' אנה אתן עצמי שממני מביאין ישראל בכורים ולא עוד אלא שנמשלו
א ויתלה רשע זה עליו תאנה אמ' אני אתן עצמי שממני מביאין ישראל בכורים ולא עוד אלא שנמשלו
ד ויתלה רשע זה עליו תאנה אמ' אני אתן עצמי שממני מביאין ישראל בכורים ולא עוד אלא שנמשלו
נ ויתלה רשע זה עליו תאנה אמרה אני אתן את עצמי שממני מביאין ישראל בכורים ולא עוד אלא שנמשלו בי ישראל
ה ויתלה רשע זה עליו תאינה אמרה אני אתן את נפשי שממני מביאין ישראל בכורים ולא עוד אלא שנמשלו בי

ו הה"ד ככורה בתאנה בראשיתה גפן אמ' אני אתן עצמי שבי נמשלו ישראל הה"ד גפן
א ככורה הה"ד ככורה בתאנה בראשיתה גפן אמרה אני אתן עצמי שבי נמשלו ישראל הה"ד גפן
ד ככורה הה"ד ככורה בתאנה בראשיתה גפן אמר אני אתן עצמי שבי נמשלו ישראל הה"ד גפן
נ הה"ד בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם גפן אמ' אני אתן את עצמי שבי נמשלו ישראל שנא' גפן
ה הה"ד כתאינה ביכורה גפן אמר אני אתן את נפשי שבי נמשלו ישראל הה"ד גפן

ו ממצרים תסיע רמון אמ' אני אתן עצמי שבי נמשלו ישראל שנ' כפלח הרמון רקתך אגוז אמ' אני
 א ממצרים תסיע רמון אמרה אני אתן עצמי שבי נמשלו ישראל שנא' כפלח הרמון רקתך (אגוז)
 ד ממצרים תסיע רמון אמר אני אתן עצמי שבי נמשלו ישראל שנא' כפלח הרמון רקתך אגוז אמר אני
 נ ממצרים תסיע וגו' רמון אמ' אני אתן את עצמי שבי נמשלו ישראל שנא' כפלח הרמון רקתך אגוז אמ' אני
 ה פוריה

ו אתן עצמי שבי נדמו ישראל שנ' אל גנת אגוז ירדתי אתרוג אמ' אני אתן עצמי שממני
 א אמרה אני אתן את עצמי שממני
 ד אתן את עצמי שבי נדמו ישראל הה"ד אל גנת אגוז ירדתי אתרוג אמר אני אתן את עצמי שממני
 נ אתן את עצמי שבי נרמז ישראל הה"ד אל גנת אגוז ירדתי וגומ' אתרוג אמ' אאא"ע הדס שממני
 ה אתן את נפשי שבי נמשל ישראל הה"ד אל גנת אגוז ירדתי אתרוג אמ' אף אני אתן את נפשי שממני

ו נוטלין ישראל למצוה שנ' ולקחתם לכם פרי עץ הדר וגו' הדס אמ' אני אתן עצמי
 א נוטלין ישראל למצוה הה"ד ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר וגו' הדס אמר אני אתן את עצמי
 ד נוטלין ישראל למצוה הה"ד ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר וגו' הדס אמר אני אתן את עצמי
 נ נוטלין ישראל למצוה הה"ד ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' הדס אאאא"ע
 ה לוקחין למצוה הה"ד ולקחתם לכם פרי עץ הד' הדס אמ' אף אני אתן את נפשי

ו שבי נמשלו ישראל שנא' בין ההדסים והוא עומד בין ההדסים אשר במצולה זית
 א שנמשלו בי ישראל שנאמר והוא עומד בין ההדסים אשר במצולה זית
 ד שנמשלו בי ישראל שנאמר והוא עומד בין ההדסים וגו' זית
 נ שנמשלו בי ישראל שנא' ראיתי הלילה והנה איש רוכב על סוס אדום והוא עומד בין ההדסים וגו' זית
 ה שבי נדמה ישראל הה"ד והוא עומד בין ההדסי' אשר במצולה זית

ו אמ' אני אתן עצמי שבי נמשלו ישראל שנ' זית רענן יפה פרי תאר קרא ה' שמך תפוח אמ'
 א אמר אני אתן את עצמי שבי נמשלו ישראל שנאמר זית רענן יפה פרי תאר קרא יי' שמך תפוח אמר
 ד אמר אני אתן את עצמי שבי נמשלו ישראל שנאמר זית רענן יפה פרי תאר קרא יי' שמך תפוח אמר
 נ אאאא"ע שבי נמשלו ישראל שנא' זית רענן יפה פרי תואר וגו' תפוח אאאא"ע
 ה אמ' אני אף אני אתן את נפשי שבי נמשלו ישראל הה"ד זית רענן יפה פרי תאר קרא שמך תפוח אמ'

ו אני אתן עצמי שבי נמשלו ישראל שנ' כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים וכתוב וריח אפך תפוחים
 א אני אתן את עצמי שבי נמשלו ישראל שנ' כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים וכתוב וריח אפך תפוחים
 ד אני אתן את עצמי שבי נמשלו ישראל שנאמר כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים וכתוב וריח אפך תפוחים
 נ שבי נמשלו ישראל שנא' כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים וכתוב וריח אפך תפוחים
 ה אף אני אתן את נפשי שבי נמשלו ישראל הה"ד כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים וכתוב וריח אפך תפוחים

ו דקל אמ' אני אתן עצמי שבי נמשלו דקל אמר אני אתן את עצמי שבי נמשלו
 א דקל אמר אני אתן את עצמי שבי נמשלו דקל אמר אני אתן את עצמי שבי נמשלו
 ד דקל אמר אני אתן את עצמי שבי נמשלו דקל אמר אני אתן את עצמי שבי נמשלו
 נ ארז אאאא"ע שבי נמשלו ישראל שנא' צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה תמר אמ' וכו'
 ה תמר אמ' אני אתן את נפשי שבי נמשלו תמר אמר אני אתן את נפשי שבי נמשלו

ו ישראל שנ' זאת קומתך דמתה לתמר
 א ישראל הה"ד זאת קומתך דמתה לתמר
 ד ישראל הה"ד זאת קומתך דמתה לתמר
 נ שנא' זאת קומתך דמתה לתמר
 ה יש' הה"ד זאת קומתך דמתה לתמ'

ו עצי שטים ועצי ברושים אמרו ממנו נעשה המשכן ובית המקדש
 א עצי שטים ועצי ברושים אמרו נתן עצמינו שממנו נעשה המשכן ונבנה בית המקדש
 ד עצי שטים ועצי ברושים אמרו נתן עצמינו שממנו נעשה המשכן ונבנה בית המקדש
 נ עצי שטים ועצי ברושים אמרו נתנו עצמנו שממנו נעשה המשכן ונבנה בית המקדש
 ה עצי שטים ועצי ברושים אמרו שממנו נבנה בית המקד' מן הדין עלינו יש הדבר

ו ארז אמ' צדיק כתמר יפרח כארז ערבה אמ'
 א ארז אמר אני אתן את עצמי שאני נמשל לצדיק שנאמר צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה ערבה אמר אני
 ד ארז אמר אני אתן את עצמי שאני נמשל לצדיק שנאמר צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה ערבה אמר אני
 נ ערבה וכו'
 ה לעשות ארז אמ' עלי לעשות ה"ד כארז בלבנון ישגא ערבה אמ' עלי

ו כערבים על יבלי מים וממני נוטלין לד' מינין
 א אתן את עצמי שבי נמשלו ישראל שנא' כערבים עלי יבלי מים וממני נוטלין למצוה לארבעת המינין
 ד אתן את עצמי שבי נמשלו ישראל שנא' כערבים עלי יבלי מים וממני נוטלין למצוה לארבעת המינין
 נ שנא' כערבים על יבלי מים ועוד שממני נוטלין למצוה לארבעת מינין
 ה לעשות שממני נוטלין ישראל המצוה לארבעה מינין

ו ללולב באותה שעה אמ' הקוץ לפני הב"ה רבונו של עולם אני שאין לי על מה לתלות אתן עצמי
 א שבלולב באותה שעה אמר הקוץ לפני הקב"ה רבונו של עולם אני שאין לי על מה לתלות אתן את עצמי
 ד שבלולב באותה שעה אמר הקוץ לפני הקב"ה רבונו של עולם אני שאין לי על מה לתלות אתן את עצמי
 נ שבלולב באותה שעה אמ' הקוץ לפני הב"ה רבו' ש"ע אני שאין לי על מה לתלות אתן את עצמי
 ה שבלולב באותה שעה עלה הקוץ ואמ' לפני הקב"ה רבונו שלעולם אני שאין לי מה לומר אתן נפשי

ו ויתלה עלי טמא שאני נקרא קוץ והוא קוץ מכאיב ונאה שיתלה קוץ על קוץ וממנו עשאו
 א ויתלה טמא זה שאני נקרא שמי קוץ והוא קוץ מכאיב ונאה שיתלה קוץ על קוץ וממנו מצאו ועשאו
 ד ויתלה טמא זה שאני נקרא שמי קוץ והוא קוץ מכאיב ונאה שיתלה קוץ על קוץ וממנו מצאו ועשאו
 נ ויתלה עלי טמא זה שאני נקרא שמי קוץ והוא קוץ מכאיב ונאה שיתלה קוץ על קוץ וממנו מצאו ועשאו
 ה ויתלה בי אותו גוף טמא וממנו נעשה

ו וכיון שהבאו לפניו הכינו על פתח ביתו ומדד עצמו עליו להראות לעבדיו היאך יתלה מרדכי עליו השיבתו בת
 א וכיון שהביאוהו לפניו הכינו על פתח ביתו ומדד עצמו עליו להראו' עבדיו היאך יתלה מרדכי עליו השיבתו בת
 ד וכיון שהביאוהו לפניו הכינו על פתח ביתו ומדד עצמו עליו להראו' עבדיו היאך יתלה מרדכי עליו השיבתו בת
 נ וכיון שהביאוהו לפניו הכינו על פתח ביתו ומדד עצמו להראות לעבדיו היאך יתלה מרדכי עליו השיבתו בת
 ה וכיון שהביאוהו לפניו הכינו על פתח ביתו ומדד עצמו עליו ואמ' היאך יתלה מרדכי עליו השיבתו בת

ו קול נאה לך העץ מתוקן לך העץ מששת ימי בראשית דתמן אמרין מנין להמן מן התורה שנ' המן העץ
 א קול נאה לך העץ מתוקן לך העץ מששת ימי בראשית דתמן אמרין מנין להמן מן התורה שנאמר המן העץ
 ד קול נאה לך העץ מתוקן לך העץ מששת ימי בראשית דתמן אמרין מנין להמן מן התורה שנאמר המן העץ
 נ קול נאה לך העץ מתוקן לך העץ מששת ימי בראשית דתמן אמרין מניין להמן מן התורה המן העץ
 ה קול ואמ' רשע לך העץ מתוקן מששת ימי בראשית דתמן אמרין עץ מתוקן להמן מן התורה שנ' המן העץ

ו דריש ביה המן העץ
 א דריש ליה המן העץ
 ד דריש ליה המן העץ
 נ דריש ליה המן העץ
 ה עבד ליה המן העץ ולא עוד אלא ש[ה]רשע' דומין לקוץ שנ' ובליעל כקוץ מונד כולהם וכת' כי סרבים וסלונים

ו

א

ד

נ

ה אותך וכת' סלון ממאיר וקוץ מכאיב

ו ד"א ביום השלישי לעולם אין ישראל נתונין בצרה יותר מג' ימים שהרי באברהם כת' ביום השלישי
 א ד"א ויהי ביום השלישי לעולם אין ישראל נתונין בצרה יותר משלשת ימים שהרי באברהם כתיב ביום השלישי
 ד ד"א ויהי ביום השלישי לעולם אין ישראל נתונין בצרה יותר משלשה ימים שהרי באברהם כתיב ביום השלישי
 נ ויהי ביום השלישי לעולם אין ישראל נתוני' בצרה יותר מג' ימים שהרי באברהם כתי' ביום השלישי
 ה ד"א ויהי ביום השלישי לעולם ואין ישראל מצויין בצרה יותר משלשה ימים שהרי באברהם כת' ויהי ביום השלישי

ו וישא אברהם את עניו וירא את המקום מרחוק השבטים ויאסף אותם אל משמר ג' ימים
 א וישא אברהם את עניו וירא את המקום מרחוק השבטים ויאסף אותם אל משמר שלשת ימים
 ד וישא אברהם את עניו וירא את המקום מרחוק השבטים ויאסף אותם אל משמר שלשת ימים
 נ וישא אברהם את עניו וירא את המקום מרחוק השבטים ויאסף אותם אל משמר שלשת ימים
 ה וישא עניו וגו' השבטים ויאסף אותם אל משמר שלשת ימים

ו

א

ד

נ זאת עשו ויחיו וגו' ביום הג' של מתן תורה שנא' ויהי ביום השלישי בהיות הבקר וגו' ביום השלישי של מרגלים
 ה

ו

א

ד

נ שנא' ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו בכם הרודפים וגו' ביום הג' של יונה שנא' וימן יי' דג גדול לבלוע את
 ה וכן

ו ויהי יונה במעי הדג ג' ימים
 א יונה שנאמר ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות
 ד יונה שנאמר ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות
 נ יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות
 ה ויהי יונה במעי הדגה שלשת ימים ושלשה לילות

ו והמתים חייין לג'
 א והמתים אינן חיים אלא לשלשה
 ד והמתים אינן חיים אלא לשלשה
 נ [ד"א ויהי ביום הג' בזכות ביום הג' של עולי גולה וכו' ביום הג' של תחיית המתים
 ה והמתים אינם חיים אלא לשלשה

ו ימים שנ' ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו וגם הנס הזה נעשה בסוף ג' ימים לתעניתם
 א ימים שנאמר ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו וגם הנס הזה נעשה בסוף שלשה ימים לתעניתם
 ד ימים שנאמר ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו וגם הנס הזה נעשה בסוף שלשה ימים לתעניתם
 נ שנא' יחיינו מיומים וביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו ביום הג' של
 ה ימים שנ' ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו וגם הנס הזה נעשה בסוף שלשה ימים לתעניתם

ו	הה"ד	ביום השלישי	ותלבש	אסתר	מלכות
א	הה"ד	ויהי	ותלבש	אסתר	מלכות
ד	הה"ד	ויהי	ותלבש	אסתר	מלכות
נ	אסתר שנא'	ביום השלישי	ותלבש	אסתר	מלכות
ה	ה"ד	ביום השלישי	ותלבש	אסתר	מלכות

לבשה מלכות בית אביה באי זו זכות הבנין ור' יוסי הבנין

ו	
א	
ד	
נ	אמרי בזכות יום ג' של מתן תורה ור' יוסי אומ' בזכות שלשה ימים של אברהם אבי' שנא' ביום הג' וישא אברהם
ה	

ו	ושלחה וקראה להמן
א	ושלחה וקראה להמן
ד	ושלחה וקראה להמן
נ	וגו' וגם הנס הזה נעשה בסוף שלשה ימים לתעניתם הה"ד ויהי ביום הג' ותלבש אסתר מלכות [ושלחה וקראה להמן
ה	ושלחה וקראה להמן

ו	בסעודה עם המלך בט"ו	בניסן	כיון	שאכלו	ושתו	אמר המן	המלך	מגדל	אותי	ואשתו	מכבדת	אותי					
א	בסעודה עם המלך בט"ו	בניסן	וכיון	שאכלו	ושתו	אמר המן	המלך	מגדל	אותי	ואשתו	מכבדת	אותי					
ד	בסעודה עם המלך בט"ו	בניסן	וכיון	שאכלו	ושתו	אמר המן	המלך	מגדל	אותי	ואשתו	מכבדת	אותי					
נ	בסעודה עם המלך בט"ו	בניסן	וכיון	שאכלו	ושתו	אמ'	המלך	מגדל	אותי	ואשתו	מכבדת	אותי					
ה	לסעודה עם המלך	בזמישה	עשר	בניסן	וכיון	שאכלו	ושתו	חשב	המן	בליבו	ואמ'	המלך	מגדל	אותי	ואשתו	מכבדת	אותי

ו	ואין	בכל המלכות	ממני	ושמח	בלבו	הה"ד	ויצא	המן	ביום	ההוא	שמח					
א	ואין	בכל המלכות	גדול	ממני	ושמח	בלבו	מאד	הה"ד	ויצא	המן	ביום	ההוא	שמח	וטוב	לב	
ד	ואין	בכל המלכות	גדול	ממני	ושמח	בלבו	מאד	הה"ד	ויצא	המן	ביום	ההוא	שמח	וטוב	לב	
נ	ואין	בכל המלכות	גדול	ממני	ושמח	בלבו	מאד	הה"ד	ויצא	המן	ביום	ההוא	שמח	וטוב	לב	וגו'
ה	ואין	גדול	ממני	בכל המלכות	ושמח	בלבו	מאד	ה"ד	ויצא	המן	ביום	ההוא	שמח			

ו ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי ד' הן שפתחו באף ואבדו ואלו
א ויתאפק המן אף לא הביאה אסתר המלכה וגו' ארבעה הם שפתחו באף ואבדו באף ואלו
ד ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה וגו' ארבעה הם שפתחו באף ואבדו באף ואלו
נ ויאמר המן אף לא הביאה ארבעה הם שפתחו באף ואבדו באף ואלו
ה ויאמר המן אף לא הביאה ארבעה הם שפתחו באף ואבדו באף ואילו

ו הן נחש ושר האופים ועדת קרז והמן נחש דכ' אף כי אמר אלדים שר האופים דכת' אף אני בחלומי עדת קרז
א הם נחש ושר האופים ועדת קרז והמן נחש דכתיב אף כי אמר אלדים שר האופים דכתיב אף אני בחלומי עדת קרז
ד הן נחש ושר האופים ועדת קרז והמן נחש דכתיב אף כי אמר אלדים שר האופים דכתיב אף אני בחלומי עדת קרז
נ הן נחש ושר האופים ועדת קרז והמן נחש דכתי' אף כי אמר אלהים שר האופים דכתי' אף אני בחלומי עדת קרז
ה הן נחש ושר האופים ועדת קרז והמן נחש דכת' אף כי אמ' וכו' שר האופים דכת' אף אני בחלומי עדת קרז

ו אף לא אל ארץ זבת המן אף לא הביאה
א דכתיב אף לא אל ארץ המן דכתיב אף לא הביאה
ד דכתיב אף לא אל ארץ המן דכתיב אף לא הביאה אסתר המלכה
נ דכתי' אף לא אל ארץ זבת המן דכתי' אף לא הביאה אסתר המלכה
ה אף לא אל ארץ המן הא דאמ'

ו לאחר שעשה העץ הלך אצל מרדכי ומצאו שהיה יושב בבית המדרש והתינוקות יושבים לפניו ושקים במתניהם
א לאחר שעשה העץ הלך אצל מרדכי ומצאו שהיה יושב בבית המדרש והתינוקות יושבים לפניו ושקים במתניהם
ד לאחר שעשה העץ הלך אצל מרדכי ומצאו שהיה יושב בבית המדרש והתינוקות יושבים לפניו ושקים במתניהם
נ לאחר שעשה העץ הלך אצל מרדכי ומצאו שהיה יושב בבית המדרש והתינוקות יושבים לפניו ושקים במתניהם
ה לאחר שעשה העץ הלך אצל מרדכי ומצאו שהיה יושב בראש התינוקות ושקים על מותניהם

ו ועוסקין בתורה והיו צועקים ובוכים ומנה אותם ומצא שהם כ"ב אלף תינוקות השליך עליהם
א ועוסקין בתורה והיו צועקים ובוכים ומנה אותם ומצא שם כ"ב אלף תינוקות השליך עליהם
ד ועוסקין בתורה והיו צועקים ובוכים ומנה אותם ומצא שם כ"ב אלף תינוקות השליך עליהם
נ ועוסקין בתורה והיו צועקים ובוכים ומנה אותם ומצא כב אלף תינוקות השליך עליהן
ה ויושבים באפר ועוסק' בתורה והיו צועקי' ובוכים ומנה אותם ומצא שם שנים ועשרים אלף תינוקות השליך עליהם

ו שלשלאות של ברזל והפקיד עליהם שומרים ואמ' למחר אהרוג התינוקות אלו תחלה ואחר כך אתלה
א שלשלאות של ברזל והפקיד עליהם שומרים ואמר למחר אהרוג אלו התינוקות תחלה ואחר כך אתלה
ד שלשלאות של ברזל והפקיד עליהם שומרים ואמר למחר אהרוג אלו התינוקות תחלה ואחר כך אתלה
נ שלשלאות של ברזל ומפקיד עליהם שומרים אמ' למחר אהרוג אלו התינוקות תחלה ואח"כ אתלה
ה שלשלאות שלברזל והפקיד עליהם שומרים ואמ' בליבו למחר אשחוט אילו התינוקות תחילה ואחר כך אתלה

ו מרדכי והיו אמותיהן מביאות להם לחם ומים ואומרות להם בנינו אכלו ושתו קודם שתמותו
א מרדכי והיו אמותיהם מביאות להם לחם ומים ואומרות להם בנינו אכלו ושתו קודם שתמותו
ד מרדכי והיו אמותיהם מביאות להם לחם ומים ואומרות להם בנינו אכלו ושתו קודם שתמותו
נ מרדכי והיו אמותיהן מביאות להם לחם ומים ואומרות להם בנינו אכלו ושתו קודם שתמותו
ה את מרדכי והיו אמותיהם שלאותם תינוקות מביאות להם לחם ומים ואומרות להם בנינו אכלו ושתו קודם שתמותו

ו למחר ואל תמותו ברעב מיד היו מניחין ידיהם על ספריהם ונשבעין בחיי מרדכי רבי' לא נאכל ולא
א למחר ואל תמותו ברעב מיד היו מניחין ידיהם על ספריהם ונשבעים בחיי מרדכי רבינו לא נאכל ולא
ד למחר ואל תמותו ברעב מיד היו מניחין ידיהם על ספריהם ונשבעים בחיי מרדכי רבינו לא נאכל ולא
נ למחר ואל תמותו ברעב והיו מניחין ידיהם על ספריהם ונשבעים בחיי מרדכי רבנו לא נאכל ולא
ה למחר ולא תמותו ברעב מיד היו מניחין ידיהם על הספרים ונשבעין ואמ' בחיי מרדכי רבינו אין אנו אוכלין

ו נשתה אלא מתוך תעניתנו נמות געו כלם בבכיה עד שעלתה שועתם למרום ושמע הב"ה קול בכייתם כשתי
א נשתה אלא מתוך תעניתנו נמות געו כלם בבכיה עד שעלתה שועתם למרום ושמע הקב"ה קול בכייתם כשתי
ד נשתה אלא מתוך תעניתנו נמות געו כולם בבכיה עד שעלתה שועתם למרום ושמע הקב"ה קול בכייתם כשתי
נ נשתה ואף מתוך תעניתנו נמות געו כולם בבכיה עד שעלתה שועתם למרום ושמע הב"ה קול בכייתם בשתי
ה ושותים אלא מתוך תעניתנו נמות וגעו כולם בבכיה עד שעלתה שועתם למקום ב"ה שמע הקב"ה קול בכייתם בשתי

ו שעות בלילה נתגלגלו רחמיו של הב"ה וישב בכסא רחמים אמ' מה קול
א שעות בלילה שעה נתגלגלו רחמיו של הקב"ה ועמד מכסא דין וישב בכסא רחמים ואמר מה קול
ד שעות בלילה שעה נתגלגלו רחמיו של הקב"ה ועמד מכסא דין וישב בכסא רחמים ואמר מה קול
נ שעות בלילה שעה נתגלגלו רחמיו של הב"ה ועמד מכסא הדין וישב בכסא רחמיו ואמ' מה קול
ה שעות בלילה באותה שעה נתגלגלו רחמיו שלהקב"ה ועמד מכסא דין וישב על כסא רחמיו ואמ' קול רעם

ו הזה שאני שומע כגדיים וטלאים עמד משה רבי' לפני המקום ואמ' רבוננו של עולם לא גדיים וטלאים הן
א גדול הזה שאני שומע כגדיים וטלאים עמד משה רבי' לפני הקב"ה ואמר רבוננו של עולם לא גדיים וטלאים הם
ד גדול הזה שאני שומע כגדיים וטלאים עמד משה רבינו לפני הקב"ה ואמר רבש"ע לא גדיים וטלאים הם
נ גדול הזה שאני שומע כגדיים וטלאים עמד משה רבי' לפני המקום ואמ' רבו' ש"ע לא גדיים וטלאים הם
ה גדול הזה שאני שומע כגדיים וטלאים עמד משה רבינו לפני הקב"ה ואמ' רבוננו שלעולם לא גדיים וטלאים הם

ו	אלא קטני עמך	שהם שרויים	בתענית	היום	ג'	ימים	וג'	לילות	ולמחר	רוצה	האויב	לשחטם	כגדיים
א	אלא קטני עמך	שהם שרויים	בתענית	היום	שלשה	ימים	ושלשה	לילות	ולמחר	רוצה	האויב	לשחטם	כגדיים
ד	אלא קטני עמך	שהם שרויים	בתענית	היום	שלשה	ימים	ושלשה	לילות	ולמחר	רוצה	האויב	לשחטם	כגדיים
נ	אלא קטני עמך	שהם שרויים	בתענית										
ה	אלא קטני עמך	שהם שרויים	בתענית	היום	שלשה	ימים	ושלשה	לילות	כי למחר	רוצה	האויב	לשחטם	כגדיים

ו	וטלאים	באותה שעה	נטל הב"ה	אותן	אגרות	שגזר	שהיו	חתומות	בחותם	של	טיט	וקרעם	והפיל	על	אחשורוש	
א	וטלאים	באותה שעה	נטל הקב"ה	אותם	אגרות	שגזר	עליהם	שהיו	חתומות	בחותם	של	טיט	וקרעם	והפיל	על	אחשורוש
ד	וטלאים	באותה שעה	נטל הקב"ה	אותן	אגרות	שגזר	עליהם	שהיו	חתומות	בחותם	של	טיט	וקרעם	והפיל	על	אחשורוש
נ																
ה	וטלאים	באותה שעה	נטל הקב"ה	אותן	אגרות	שגזר	עליהם	שהיו	חתומות	בחותם	שלטיט	וקרעם	והפיל	על	אחשורוש'	

ו	בהלה	באותה הלילה														
א	בהלה	באותה הלילה	הה"ד	בלילה	ההוא	נדדה	שנת	המלך								
ד	בהלה	באותו לילה	הה"ד	בלילה	ההוא	נדדה	שנת	המלך								
נ																
ה	באותה לילה	בהלה	ה"ד	בלילה	ההוא	נדדה	שנת	המלך								